

A Mózes-szék tisztessége

Nincs elég hely a templomban. A padközökben vegyesen állnak gyermekek, öreg és fiatal asszonyok. Csupán két szék tántog az ürességtől. A papné székébe talán évszázadok óta senki nem mer beleülni. Eszükbe sem jut... Egyedül a papné feszít benne, ha egyáltalában eljár a templomba. A papszék meg éppenséggel tabu: szent és megközelíthetetlen.

Feleségem bánatosan késztetgeti maga mellé a fájósabb lábú öregebbeket. Nem moccanna a világért egy se. Hogy mérészelne ő a papné szomszédja lenni! Hiába minden instálás, biztatás, még hátrább húzódnak szégyenletükben. A patthelyzetet hatalmi szóval kell felborítani. Beleszólok a vonakodás-

ba. Feleségem kézenfogva, egyenként vezeti igére éhes öregeinket a padjába.

A gyermekek felé is oldani, lazítani kell. S telerakom a Mózes-széket is nebulókkal. Csak úgy feszítenek a büszkeségtől! Ez esetben a gyermekekkel teli papszékre nem talál az írás: „a Mózes székében a farizeusok és írástudók ülnek...” (Mt 23,2)